

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5P/76/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212206024
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2012:8212206024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci navrhovateľky F. C., J. G., Z.. X.X.XXXX, B. A. XXX/XX, J. proti odporcovi J. C., Z.. XX.X.XXXX, B. A. XXX/XX, J. o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky zamietá.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania, ktorý podala na tunajšom súde dňa 30.7.2012 domáhala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu titulom príspevku na výživu rozvedeného manžela po 27.- eur mesačne od 1.9.2012 do zaplatenia, splatných vždy k 18. dňu v mesiaci vopred. Svoj návrh odôvodňovala tým, že jej manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 1C/36/2010 zo dňa 9.5.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.6.2012. V manželstve sa im narodil syn J. a dcéra M. a počas manželstva sa narodila ešte dcéra Z. C., ale odporca nie jej biologickým otcom. Ona je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke a stará sa o výživu a výchovu všetkých troch detí, narodených počas manželstva, na výživu ktorých odporca neprispieva.

Na pojednávaní navrhovateľka trvala na svojom návrhu. Odporca na pojednávaní uviedol, že nemá žiaden vlastný príjem a že nemôže prispievať navrhovateľke na jej výživu, až keď bude mať prácu. Bol vo výkone trestu, z ktorého sa vrátil 4.12., teda dva dni pred pojednávaním. Nestihol sa ešte zaevidovať na Úrade práce. Ani pred nástupom do výkonu trestu nepracoval.

Súd v tejto právnej veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1C/36/2010, 3C/203/2010, 4C/9/2011, s obsahom

listinných dôkazov o výške príjmu navrhovateľky a s obsahom potvrdenia, predloženého odporcom z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody zo dňa 27.11.2012 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci boli manželia. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1C/36/2010 súd zistil, že ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1C/36/2010-57 zo dňa 9.5.2012, ktorým zároveň boli maloleté deti narodené v manželstve J. C. a M. C. zverené do osobnej starostlivosti ich matky F. C. a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu na každé z nich vo výške 30 % zo životného

minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 13.6.2012.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/203/2010 súd zistil, že za trvania manželstva sa navrhovateľke narodilo tretie dieťa a to Z. C., nar. XX.X.XXXX, ku ktorej odporca, vtedajší manžel matky otcovstvo zaprel. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3C/203/2010-21 zo dňa 6.6.2011 bolo určené, že odporca nie je otcom maloletej Z. C.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 23.7.2011. Odporca tak má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom narodeným v manželstve a navrhovateľka má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, teda okrem vyživovacej povinnosti k J. T. M., ktorých otcom je jej bývalý manžel má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej Z. C..

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C/9/2011 súd zistil, že navrhovateľka aj počas manželstva sa domáhala určenia manželského výživného. Jej návrh bol rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4C/9/2011-16 zo dňa 16.3.2011 zamietnutý z dôvodov, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že životná úroveň oboch manželov neodôvodňovala určitú vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľke. Navrhovateľka je na rodičovskej dovolenke v súvislosti s narodením maloletej Z. C.. Poberá rodičovský príspevok a rodinné prídavky na tri deti. Iný príjem nemá. Rodičovský príspevok poberá vo výške 194,70 eur a rodinný prídavok na tri deti vo výške 67,62 eur mesačne. Navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti so svojou mamou a na náklady spoločnej domácnosti jej môže prispievať iba vtedy, ak jej niečo zvýši po tom, čo uhradí deťom základné potreby. Bolo už určené otcovstvo k maloletej Z., ku ktorej otcovstvo uznal jej biologický otec, má už aj priezvisko po svojom biologickom otcovi a podľa tvrdenia matky otec na jej výživu dobrovoľne prispieva.

Z výpovede odporcu súd zistil, že bol vo výkone trestu odňatia slobody, nebol tam pracovne zaradený, o čom predložil súdu potvrdenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v J.. Z výkonu trestu bol prepustený len dva dni pred termínom pojednávania, preto nestihol sa ešte evidovať na Úrade práce. Začne si hľadať nejaké zamestnanie. Vyživovaciu povinnosť má iba k maloletému J. T. F. M.. Žije u rodičov, finančne mu teraz vypomáhajú jeho rodičia, pretože on nemá žiaden vlastný príjem. Nevlastní žiaden majetok.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 70 ods. 2, 3 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvoде manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobým nepriaznivým zdravotným stavom, alebo manžela, ktorý má sám dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav, vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje, možno ho však priznať odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté deti možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, pokiaľ sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Predmetom konania je určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, teda ide o konanie, ktoré je konaním návrhovým a výživné v tomto prípade možno priznať odo dňa podania návrhu a to za splnenia podmienok, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 72 a 75 Zákona o rodine.

V zmysle ustanovenia § 72 ods. 1 Zákona o rodine oprávnený na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela je manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť. Táto neschopnosť sám sa živiť môže vyplývať zo subjektívnych alebo objektívnych skutočností na strane oprávneného. Medzi subjektívne patrí zlý zdravotný stav, žiadna kvalifikácia alebo jej strata v dôsledku dlhodobej absencie zo zamestnania, z dôvodu osobnej starostlivosti o deti a rodinu. Medzi objektívne skutočnosti patrí napr. osobná starostlivosť o dieťa do troch rokov, prípadne staršie dieťa, ktoré vyžaduje nepretržitú opateru alebo faktická nemožnosť umiestniť ho do zariadenia, poskytujúceho dennú starostlivosť. Povinný je druhý bývalý manžel. Súd má právo príspevok nepriznať, ak by je priznanie odporovalo dobrým mravom a to aj v prípade, ak by bola splnená podmienka odkázanosti na strane navrhovateľa a zároveň aj podmienka schopnosti poskytovať príspevok na strane odporcu, teda na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela musí byť splnená okrem preukázania aktívnej legitímácie a pasívnej legitímácie aj podmienka odkázanosti na strane navrhovateľa a zároveň aj podmienka schopnosti poskytovať príspevok na strane povinného bývalého manžela, a aby priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela neodporovalo dobrým mravom a že sa rozvedení manželia na príspevku na výživu nedohodli.

V zmysle ustanovenia § 72 ods. 1 Zákona o rodine o príspevku na výživu rozvedeného manžela rozhoduje súd len vtedy, ak sa bývalí manželia nedohodnú na príspevku na výživu rozvedeného manžela.

V tomto konaní bola preukázaná aktívna legitímácia navrhovateľa, aj pasívna legitímácia odporcu. Účastníci sú bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo právoplatne rozvedené. Na druhej strane nebolo preukázané, aby bolo v schopnostiach a možnostiach odporcu prispievať teraz na výživu navrhovateľky ako bývalej manželky. Iba teraz sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, nie je zamestnaný, má vyživovaciu k dvom maloletým deťom, ktoré sa mu narodili v manželstve s navrhovateľkou. Taktiež nebolo preukázané, aby sa pred podaním návrhu navrhovateľka pokúsila o uzavretie dohody s odporcom o určení príspevku na výživu rozvedeného manžela. Aj keď navrhovateľka nepracuje z dôvodov osobnej starostlivosti o dieťa mladšie ako tri roky, avšak ide o dieťa, ktorého biologickým otcom nie je odporca a ak by dôvodom pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela mala byť iba skutočnosť, že nepracuje z dôvodov starostlivosti o dieťa, ktorého biologickým otcom nie je odporca, tak by priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela bolo aj v rozpore s dobrými mravmi ,

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 písm. a) O.s.p.. Navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporca si náhradu trov konania neuplatnil, čo je podmienkou pre priznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi konania v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhoduje o povinnosti nahradiť trovy konania len na návrh. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).